

INLEIDING

In het afgelopen jaar hebben we als opstap naar het maken van een beleidsplan met de gemeente en binnen de kerkenraad gesproken over een aantal beelden van de gemeente, die voorkomen in het Nieuwe Testament. Een beeld kan helpen om te vertellen wie we als gemeente zijn. na het gesprek met de gemeente koos de kerkenraad voor het beeld van de akker.

Pagina | 1

GODS AKKER

In de Bijbel, in het Nieuwe testament, komen we verschillende beelden tegen voor de gemeente van Jezus Christus. Eén van die beelden is het beeld van de akker. Paulus noemt de gemeente Gods akker. Het is een beeld dat ons, een gemeente in een agrarische omgeving, aanspreekt. Een veelzijdig beeld is het dat ons helpt om te beschrijven wie wij zijn.

Akkers liggen er rondom ons heen. We kijken er niet echt van op. Ze horen voor ons in de wereld waar wij midden in leven. Zo zien we ons als kerk, als een vanzelfsprekend deel van die wereld om ons heen. Die wereld om ons heen wordt getekend door een steeds verdergaand individualisme. Die maakt het *samen*leven maar al te vaak tot een ieder-voor-zich leven. Gemeenschappen, ook de kerk, hebben moeite mensen aan zich te binden, zeker voor langere tijd. Maar zoals akkers nodig zijn, zodat ons broodnodige voedsel er kan groeien, zo zijn gemeenschappen van mensen nodig om werkelijk samen te kunnen leven. In een gemeenschap kun je ervaren dat je er niet alleen voor staat in het leven en dat er mensen zijn naast je en om je heen, die oog en oor hebben voor jou.

De akker is er om vruchten voort te brengen, zoals aardappels, mais, graan en groenten, vruchten die er zijn om mensen en dieren te voeden en te doen leven. Het is de bedoeling dat wij als gemeente van Jezus Christus er ook zo zijn, dat wij vruchten voortbrengen die mensen doen leven. Bij die vruchten denken wij aan aandacht en liefde voor mensen en aan gerechtigheid en vrede. Gerechtigheid is voor ons dat de handen gevuld worden van wie met lege handen staan en de mensen die niet in tel waren, juist in het zonnetje gezet worden van Gods goedheid.

Als wij Gods akker zijn, dan hebben we bij te dragen, aan een leefbare wereld om ons heen. Bij die leefbaarheid denken we aan ons dorp, aan het meewerken om een gemeenschap te vormen waar plek is voor eenieder. Maar we denken bij leefbaarheid ook aan de aarde. Die leefbaarheid bedreigen wij door de opwarming van de aarde. Bijdragen aan een leefbare wereld houdt voor ons ook in, dat we meedoen om de opwarming van de aarde tegen te gaan.

Een grote tijd van het jaar liggen de akkers er veelal kaal bij. Dan zien we er geen gewassen op die vrucht dragen. Zo kan onze gemeenschap er ook uit zien: alsof er weinig gebeurt. Maar al is er op de akker weinig te zien, dat wil geenszins zeggen dat de akker dood is. In de grond is er volop leven. De akker die wij als gemeente zijn, is geen los zand. Het is grond die ook niet zo aan elkaar plakt dat er niets in kan doordringen, maar grond die samenhang heeft en ademruimte, zo, dat er leven in kan ontkiemen.

Willen er vruchten gaan groeien die mensen voeden en doen leven, dan moet er gezaaid worden. Daarvoor is het nodig dat de akker bewerkt wordt, omgeploegd wordt. Dat gebeurt voor ons door het Woord van God dat we horen. Dat Woord keert ons leven om. Het vertelt ons van die God die ons menselijk tegemoet komt om met zijn ver-gevende liefde deze wereld, met alle onrecht dat wij mensen doen, om te keren tot Zijn koninkrijk van liefde en recht. Met dat Woord van God wordt Zijn liefde in ons leven uitgestrooid, als zaad dat in ons en in onze gemeenschap ontkiemt, opbloeit en vruchten voortbrengt.

We weten ons zo afhankelijk van God, zoals de akker afhankelijk is van de regen die akker van het nodige water voorziet en de zon van Gods goedheid die ons verwarmt en leven doet opbloeien.

Wij geloven dat liefde het grootste geschenk is dat wij ontvangen, van God en van mensen. Die liefde ontvangen wij, zoals de akker die beschenen wordt door de zon, en waarin dan leven ontkiemt. Die liefde raakt en beweegt ons om in een gebroken wereld, met liefde mensen op te richten en te doen leven.

Geraakt door liefde die wij ontvangen, van God en mensen, zetten wij ons in om in een gebroken wereld, met liefde mensen bij te staan en te doen leven.

Met deze zin vertellen we, kort en kernachtig, wie we zijn en waarom we doen wat we doen. Of om het in het beeld van de akker te zeggen: als akker ontvangen we en brengen we vruchten voort.

OPZET

In het vervolg van dit stuk geven we nu per taakveld aan, wat onze doelen en plannen zijn. We volgen daarbij de taakvelden die de kerkorde van onze kerk noemt. De kerkorde van de Protestantse Kerk in Nederland geeft in artikel IV vijf kerntaken aan voor elke gemeente. Dit zijn:

1. Prediking van het evangelie en viering van doop en avondmaal en de dienst van de gebeden
2. De missionaire arbeid
3. Het diaconaat
4. De herderlijke zorg
5. Geestelijke vorming

Naast deze taken is er ook nog de zorg voor de middelen om samen gemeente te kunnen zijn, Daarbij denken we aan de zorg voor de financiën en de gebouwen. Binnen de gemeente zorgen de kerkrentmeesters daarvoor.

Bij elk van deze kerntaken geven we aan wat onze plannen zijn.

DISCLAIMER

Al deze plannen die we bedenken kunnen we alleen met elkaar tot stand brengen.

Dit beleidsplan is geen plan voor de kerkenraad. Zij zijn ook niet degenen die deze plannen nu moeten gaan uitvoeren.

Nee, de hele gemeente is nodig bij het uitvoeren van deze plannen.

Dit beleidsplan is een plan voor de hele gemeente. De kerkenraad heeft met het maken van dit plan het een en ander aan voorwerk gedaan. Aan u als gemeenteleden is het om de plannen aan te vullen, mee aan te pakken om ze uit te werken en uit te voeren.

De kerkenraad is er om ons allemaal bij de les te houden en op het spoor te houden om volgelingen van Jezus Christus te zijn en achter hem aan te werken aan verbondenheid met God, met elkaar, met de mensen om ons heen.

Als er geen handen zijn die mee willen aanpakken komt er van alle plannen niets terecht.

We constateren met vreugde dat er een heleboel mensen binnen de gemeente zijn die wel iets willen doen. Tegelijk merken we ook dat velen van hen zich niet voor langere tijd aan een taak of een verantwoordelijk willen binden.

Toch hebben we dat ook nodig, zeker als het gaat om het werk in de kerkenraad. We hopen als kerkenraad dat het meewerken, mee aanpakken van initiatieven en bedenken en uitvoeren van

plannen ook leidt tot voldoening en vreugde en de drempel kan verlagen om je ook voor wat langere tijd aan een taak te binden.

TAAKVELD EREDIENST EN GEBED

Voor de akker vruchten voort kan gaan brengen, moet zij geploegd worden en er moet in gezaaid worden. Dat gebeurt o.a. in de kerkdiensten, maar ook in de kringen waar we elkaar ontmoeten rondom de Bijbel. De woorden van de Bijbel zijn de kiemkorrels van Gods liefde en goedheid. Maar ze zijn ook nog meer. Want de woorden van God brengen ook een omkeer teweeg. Zo ploegt God de akker om. Wij worden omgekeerd.

Dat is de ene kant van de kerkdiensten. Daarnaast zijn de kerkdiensten om gelegenheden om elkaar te ontmoeten en de onderlinge verbondenheid te versterken. Zo kunnen de kerkdiensten bijdragen aan het opbouwen en versterken van gemeenschap.

In de komende periode willen we de betrokkenheid bij de kerkdiensten vergroten. Dat willen we doen door een grotere verscheidenheid aan vormen en invullingen in te zetten.

We willen meer gebruik maken van verschillende soorten muziek, soms live, andere keren door gebruik te maken van materiaal dan online voorhanden is en behulp van de beamer ingezet kan worden.

Naast de bestaande Kerk-School-Gezinsdienst (nu nog maar eenmaal in het jaar, in maart) en gezinsdiensten en jeugddiensten, we willen ook gaan experimenteren met Kliederkerk-vieringen. Hiermee richten we ons op jonge ouders en hun kinderen en de grootouders. Vanuit de chaos die bij kliederkerk hoort proberen we met hen te ontdekken wat geloven inhoudt voor ons vandaag. Kliederkerk is een missionaire vorm van kerk-zijn waarin jong en oud samen op een creatieve manier de betekenis van Bijbelverhalen ontdekken. Een kliederkerk duurt gemiddeld twee uur en bestaat uit drie delen: samen ontdekken, samen vieren en samen eten. Dit vraagt om een nadere intensieve verkenning van wat 'kliederkerk' is. Verder vraagt het om het enthousiast maken van een paar vrijwilligers en een strategie om gemeenteleden en m.n. jonge ouders te benaderen. Deze vieringen vragen om een andere ruimte dan de huidige kerkrimte. We kunnen voor deze vieringen denken aan 'de Kamp' of de basisschool.

Om de betrokkenheid bij de kerkdiensten te vergroten gaan we ook kerkdiensten voorbereiden samen met gemeenteleden.

We willen van de kerkdiensten ook nog meer dan nu het geval is, een gelegenheid te maken om elkaar te ontmoeten. Dat kan door vaker voor of na de kerkdienst samen koffie te drinken. Een aanpassing van de kerkrimte kunnen de mogelijkheden hiervoor vergroten.

TAAKVELD VORMING EN TOERUSTING

De akker is een voedingsbodem. Maar een akker waarin geen voedingskracht zit, die schraal is, brengt ook weinig vruchten voort. Zoals een akker bemest moet worden, zo hebben wij als gemeente ook voeding nodig.

Dat gebeurt naast de kerkdiensten door vorming en toerusting. Het gaat daarbij om het leren volgen van Jezus te zijn.

Het doorgeven van de verhalen van de Bijbel aan de jongste generatie vraagt om aandacht. De school is minder en minder een partner in het doorgeven van de verhalen. We willen daarom ouders ondersteunen.

Dit kunnen we doen door avonden aan te bieden om met elkaar in gesprek te gaan over geloofsopvoeding en als ouders te leren van elkaar en met elkaar.

Ook het voorgenomen experimenteren met kliederkerkvieringen zou kunnen helpen. In elke kliederkerkviering staat een verhaal centraal. Naast dat ouders en kinderen zelf samen ontdekkingen kunnen doen in het verhaal, wordt het verhaal ook in de korte viering op een aan sprekende wijze verteld. Op deze wijze kunnen ouders en kinderen de verhalen mee krijgen. Die verhalen zijn de schat die we in de kerk 'hebben' om te ontdekken wie God voor ons is.

Verder willen we per seizoen ten minste één en zo mogelijk twee reeksen Bijbel-leesavonden aanbieden. Met deze avonden willen we bereiken dat deelnemers handvatten krijgen om de Bijbel met nieuwe ogen te gaan lezen.

Voor de tieners is er een jeugdgroep. Daarin willen we jongeren een plek bieden om elkaar te ontmoeten. Samen eten is daarbij belangrijk.

We gaan ons inzetten om een gespreksgroep op te zetten voor jongeren en jonge ouders. Doel van de groep is enerzijds ontmoetingsplek bieden, waar ervaringen en verhalen gedeeld kunnen worden. Anderzijds is het doel om met elkaar en van elkaar te leren hoe je vandaag de dag in een druk bestaan vorm en inhoud kunt geven aan leven met God.

TAAKVELD PASTORAAT

Wij vormen samen Gods akker. Maar een akker is als het goed is geen los land. In los zand groeit weinig. Als het goed is vormen wij een bodem, waarin van alles leeft. Daarvoor heeft die bodem samenhang nodig. Tegelijkertijd dient de bodem ook niet zo op elkaar te plakken dat er niets in kan doordringen. Er is ook ruimte nodig, ademruimte in de grond. Bij pastoraat komt het accent te liggen op samenhang en verbinding en op ademruimte.

Pastoraat is ook één van de vijf kerntaken van gemeente-zijn, zoals de kerkorde aangeeft. Het gaat daarbij om het omzien naar elkaar binnen de gemeente. Dat omzien zorgt voor verbinding en samenhang en zorgt ook voor ademruimte, waarin eenieder binnen de gemeente kan opademen. Een gesprek met iemand die jou belangeloos opzoekt, je belangstellend vraagt hoe het echt met je gaat, en je de kans geeft jouw verhaal te vertellen, kan een weldaad zijn die je doet opademen.

Het omzien naar elkaar is een taak voor de gehele gemeente, voor alle gemeenteleden. Het is dus niet enkel en zelfs niet in de eerste plaats de taak van ouderlingen en predikanten. Hun taak is het de gemeente toe te rusten om naar elkaar om te zien. Natuurlijk hebben zij zelf ook een eigen taak in het omzien naar gemeenteleden, met name daar waar kundigheid gevraagd wordt. Maar iedereen is nodig bij het omzien naar elkaar. Temeer ook omdat het minder en minder vanzelfsprekend wordt dat we nieuwe ambtsdragers vinden.

De nieuwe activiteiten die we bedacht hebben zijn daar gericht op het verbinden van mensen en het scheppen van ademruimte.

1. Naast de bestaande vormen van omzien, (bezoeken door ouderlingen, wijkwerkers en predikanten, en de koffieochtenden) willen we in de komende tijd kringen van gemeenteleden gaan vormen, waarin het omzien naar elkaar gestalte van krijgen. Een beeld

uit de natuur inspireert ons daarbij. Soms zijn er grote zwermen spreeuwen te zien in de lucht. Opvallende is dat die grote zwerm vogels plotseling kan wenden, zonder dat de vogels tegen elkaar opbotsen. Dat kan doordat elke vogel zeven andere vogels direct om zich heen in de gaten houdt. Een kleine kring in je naaste omgeving in de gaten houden is beter te doen dan een algemene oproep om met mensen binnen de gemeente mee te leven. Waar begin je dan?

Om het omzien naar elkaar praktische te maken vormen we groepen binnen de gemeente van ongeveer zeven mensen. Het idee is dan deze groepen regelmatig bij elkaar komen. In die ontmoetingen kunnen wel en wee worden gedeeld. En als de groep een stap verder wil gaan is het ook mogelijk met elkaar in gesprek te gaan over wat geloven voor elk inhoudt en hoe je dat vorm geeft in je dagelijks leven. Zo bouwen we elkaar op en dragen we elkaar, in kleine kringen.

Deelname aan de groepen is op basis van vrijwilligheid. We hopen dat de eerste ervaringen zullen smaken naar meer.

2. Om de verbinding tussen mensen te versterken en mensen ruimte te bieden om op adem te komen, gaan we samen de diaconie ontmoetingen aan tafel organiseren. . Een maaltijd delen is een geweldige vorm om samen te delen, maar ook om elkaar te ontmoeten en tot en verdiepend gesprek te komen.

Het idee is dat iemand zijn huis openstelt voor een maaltijd met ongeveer vier gasten. Aan tafel kan het dan komen tot een gesprek.

Daarin kan het gebeuren dat eenieder meer voeding ontvangt dan alleen het eten wat op tafel komt.

3. Een derde plan is om aandacht te geven aan de jonge gezinnen. We constateren dat zeker ook bij de jongere generaties de Bijbelverhalen minder en minder bekend zijn. Die verhalen zijn een rijke schat.

Goed vertelde verhalen spreken nog altijd mensen aan. de Bijbelverhalen vertellen over ontmoetingen van mensen met God, over een ongedachte ommekeer, over God die zich kwetsbaar uitdeelt aan kwetsbare mensen. We vinden het belangrijk om deze schat aan verhalen door te geven.

Deze verhalen helpen immers al eeuwen mensen om hun weg door het leven te vinden.

We gaan met jonge ouders in gesprek om met hen te inventariseren wat de kerk kan doen om hen te helpen kinderen mee te nemen op de weg van geloven.

We gaan uitproberen of andere vormen van vieren, zoals bijv. Kliederkerkvieringen, kunnen helpen in het doorgeven van de verhalen.

4. Een vierde plan is een bezoekproject, waarbij we met een aantal vrijwilligers (gemeenteleden) uit een door ons gekozen leeftijdsgroep, mensen gaan bezoeken met als centrale vragen: Wat houdt jou bezig? Welke rol speelt geloven/God in jouw leven? Hiermee willen we meer mensen 'mee-nemen' in het opzoeken van gemeenteleden en hen de ervaring laten opdoen dat het verrassend kan zijn om in gesprek te raken met iemand die je op deze manier nog niet zo goed kende.

5. Een laatste plan is om een basiscursus op te zetten naar de vorm van de Alfa-cursus: een ABC van het geloof. De opzet is om te beginnen met ontmoeten door samen te eten. En vervolgens gaan we in gesprek over de kernen van ons geloof, over wie is God? Wie is Jezus? Wie/wat is de heilige Geest? Wat is bidden en hoe doe je dat?

TAAKVELD DIACONAAT

Wij zijn Gods akker. Op die akker van God groeien gerechtigheid en vrede. Gods gerechtigheid is dat de handen gevuld worden van wie met lege handen staan en de mensen die niet in tel waren, juist in het zonnetje gezet worden van Gods goedheid. Dat vraagt van de gemeente om dienstbaar te zijn aan mensen die niet in tel zijn en het vraagt om delen. Dat is een kwestie van doen.

In het logo van de Diaconie Sumar staan 3 woorden, die weergeven waar de diaconie in Sumar voor staat: **Dienen – Delen – Doen**. Deze drie woorden zijn voor de diaconie de kern van het beleidsplan. Daarbij richt de diaconie zich op omzien naar mensen, zowel binnen als buiten de kerk, en het bieden en organiseren van hulp op sociaal en financieel gebied.

Dienen

1. De dienst aan Tafel van de Heer en het inzamelen van de gaven.
2. De dienst van barmhartigheid en gerechtigheid in de gemeente en de wereld.
3. De toerusting van de gemeente tot het vervullen van haar diaconale roeping.
4. Het mede zorg dragen voor goede -geestelijke, praktische en financiële ondersteuning.

Delen

5. Verlenen van hulp en diensten aan de gemeente door bijvoorbeeld het bijstaan van de ouderling in het wijkteam.
6. Zorg dragen voor de livestream en de kerkradio voor mensen die niet de mogelijkheid hebben om de diensten in de kerk bij te wonen.
7. Verzorgen van de goede gang van zaken bij de viering van het Heilig Avondmaal.
8. Verzorgen van de diaconale gaven.
9. Het geven van stille hulp en een sociale taak uitvoeren bij armoede in eigen omgeving.
10. Inzamelen en verdelen van zendingsgelden.
11. De activiteiten moeten een diaconale doelstelling hebben
12. De activiteiten zijn te verbinden aan onze identiteit
13. De activiteiten lenen zich door inzet van gemeenteleden als vrijwilliger
14. De activiteiten zijn afhankelijk van diaconale middelen en inzet van vrijwilligers

Doen

15. Dielkast bij It Trefpunt: een kast waarin iedereen uit het dorp producten kunnen plaatsen die over zijn. Heeft iemand iets nodig, dan kan dit uit de Dielkast gehaald worden.
16. Doarpstún Sumar: een sociale plek bij ijsbaan de Bleense. Hier kan men elkaar ontmoeten en samenwerken in de tuin om groenten te verbouwen en te oogsten. Iedereen uit het dorp kan voor een klein bedrag verse en gezonde groenten kopen. Groenten die over zijn gaan naar de Dielkast en/of de Voedselbank Tytsjerksteradiel.
17. Voedselbankactie met Bidstond en Dankstond: iedereen uit het dorp kan producten inleveren die tegen goede komen aan de Voedselbank Tytsjerksteradiel.
18. Bijzondere diensten: laagdrempelige diensten organiseren en daaraan een doel verbinden.
19. Jeugdzaken: binnen de Diaconie is er omzien naar jeugdzaken. O.a.: jeugdclub, presentje voor geslaagden voortgezet onderwijs, jeugddiensten etc.
20. Stille hulp: in december brengen we een envelop met inhoud bij gezinnen die een extra steuntje in de rug kunnen hebben. Hiervoor is een vertrouwenspersoon binnen de Diaconie.
21. Aan tafel: een initiatief van de Diaconie om als gemeenteleden bij elkaar thuis te komen om samen aan tafel te gaan. Ook Aan Tafel van dorps huis De Kamp willen we stimuleren, zodat iedereen voor een klein bedrag kan aanschuiven.

22. Paasgroetactie: de ouderen in onze gemeente ontvangen op Palmzondag een Paasattentie. Daarnaast organiseren we de Paasgroetenactie van Kerk in Actie, waarbij gedetineerden een kaart toegestuurd krijgen.
23. Diaconieën uit de Ring Burgum: een initiatief van de Diaconie Sumar om als Diaconieën in de Ring twee keer per jaar bij elkaar te komen om van elkaar te leren. Daarnaast willen we binnen de Ring een gezamenlijk project opstarten.

TAAKVELD MISSIONAIR ARBEID

Als gemeente herkennen wij ons in het beeld van Gods akker. Een akker ligt als het goed is niet braak, maar onder de oppervlakte leeft er van alles. En op de akker gaat er ook van alles groeien en opbloeien, zo dat de velden straks wit zijn om te oogsten, om het met woorden van Jezus te zeggen. Daarbij gaat het ons er niet in de eerste plaats om, om de kerk(diensten) weer vol te krijgen. Maar het gaat ons erom dat we bijdragen aan een leefbare wereld.

Die leefbare wereld staat in onze ogen onder druk. Aan de ene kant door de klimaatverandering. De aarde warmt op. En dat heeft gevolgen. We merken het in extremer weer. Maar ook de zeespiegel stijgt. Dat gaat mogelijk ook voor ons op termijn gevolgen hebben. In onze eigen leefwereld betekent het vooral dat we ons richten op duurzamer leven. Hierin past het streven om een 'groene kerk' te zijn.

De leefbare wereld staat ook onder druk doordat mensen voor zichzelf leven. Het is het gevolg van een nog steeds verder gaande individualisering. Het met elkaar samen leven komt dan onder druk te staan.

Wij willen in onze eigen omgeving ons inzetten om mensen te verbinden met elkaar, juist ook binnen ons dorp. Zo willen het samenleven helpen bloeien.

TAAKVELD BEHEER

De akker moet beheerd worden. Het ene seizoen vraagt dat om grote, ingrijpende werkzaamheden. Dan moet er geploegd worden. Het andere seizoen vraagt het om kleinere werkzaamheden. Dan moet er onkruid gewied worden, soms gespreid worden.

het college van kerkrenmeesters heeft tot taak ervoor te zorgen dat we als gemeente de mogelijkheden hebben om te werken aan onze kerntaken. Zij zorgen voor de gebouwen, zodat we samen kunnen komen in kerkdiensten en ontmoetingen. Zij zorgen dat de financiële middelen binnenkomen zodat we kunnen doen waartoe we geroepen zijn.

Het College van kerkrentmeesters stelt zich het volgende als doel voor de komende beleidsperiode:

Algemeen

We willen de gebouwen binnen het kerkelijke beheer zoveel mogelijk multifunctioneel inzetten voor de verschillende activiteiten binnen (en buiten) de Protestantse Gemeente Sumar. Ook willen we een optimale verduurzaming van de gebouwen realiseren, binnen de (financiële) mogelijkheden van de gemeente. Verder willen we de administratieve lasten verlichten door de verschillende administratieve processen te digitaliseren en te combineren in systemen.

Het kerkgebouw

De kerk moet breder inzetbaar zijn voor de gemeenschap. We streven ernaar dat de huidige functie van de Moeting en de activiteiten die daar in plaatsvinden wordt overgenomen door het kerkgebouw.

Om dit te realiseren zal in de toekomst de binnenzijde van kerk bouwkundig en organisatorisch aangepast moeten worden.

't Trefpunt

Volgens vastgelegde afspraak met de begrafenisvereniging dient 't Trefpunt ook in de toekomst gebruikt te kunnen worden als aula. De huidige activiteiten die in 't Trefpunt plaatsvinden (vergaderingen kerkelijke commissies, KND, kinderopas, kantoor dominee e.a. kerkelijke activiteiten in kleinere groepen) moeten worden gecontinueerd en er moet ruimte zijn om (nieuwe) activiteiten verder te ontplooiën.

Voor bovenstaande activiteiten dient de binnenzijde van 't Trefpunt toekomstbestendig te worden gemaakt.

De Moeting

In toekomst zal het gebouw de Moeting niet meer nodig zijn voor kerkelijke activiteiten binnen de Protestantse gemeente van Sumar. Zolang de Moeting in gebruik blijft zal het gebouw wel moeten worden onderhouden om het in een bruikbare staat te houden.

Begraafplaats

De begraafplaats zal zijn functie ook in de toekomst behouden en met de huidige vergrijzing van de bevolking ook uitgebreid/heringedeeld moeten worden.

Landerijen

In de huidige situatie zijn de landerijen de enige inkomstenbron naast de gemeentelijke bijdragen. In de toekomst worden er verschillende opties onderzocht om het kerkelijk vermogen stabiel te houden. Hiermee willen de (financiële) ruimte scheppen om ook nieuwe initiatieven binnen de gemeente te ondersteunen.

SAMENWERKING

Bij de vijf kerntaken van gemeente-zijn staat dit genoemd. Maar we staan als gemeente niet op onszelf. We maken deel uit van de Protestantse Kerk in Nederland. En we maken zo deel uit van de classis Fryslân. Die classis is onderverdeeld in ringen. Dat zijn kleinere regionale gemeenschappen van kerkelijke gemeenten.

Veel gemeenten worden kleiner. Dat brengt met zich mee dat de financiële middelen ook wat minder worden, terwijl er vaak wel oude en soms monumentale gebouwen in stand moeten worden gehouden. Daarnaast loopt ook binnen de kerk het aantal vrijwilligers terug. Dat maakt het nodig om als kerkelijke gemeenten die bij elkaar in de buurt liggen, te zoeken naar samenwerking. Het doel van die samenwerking is niet om een regionale kerkelijke gemeente te vormen. We willen kerken van Jezus Christus zijn in ons dorp, met ons dorp en voor ons dorp. Maar we willen met samenwerking bereiken dat de bestuurslast minder wordt, we elkaar als buurgemeenten helpen om op onze eigen plek volop kerk te zijn, en we elkaar daartoe te ondersteunen waar we kunnen. Zo willen we dat we de menskracht die we in eigen kring hebben ook volop in kunnen zetten om kerk van Jezus Christus te zijn.

Nu kunnen we als Protestantse Gemeente te Sumar een predikant aan ons verbonden hebben voor 50% van de werktijd. In de toekomst zal dat percentage nog kleiner worden. Om toch gebruik te kunnen maken van de ondersteuning van een predikant of pastor, is het nodig om te gaan

samenwerken met genabuurde gemeenten, om met elkaar genoeg financiële middelen bijeen te brengen voor een groter dienstverband van een professionele kracht.

Dat betekent dat we inzetten op samenwerking met omliggende kerkelijke gemeenten, met behoud van een levende kerkgemeenschap in het dorp waar wij wonen en leven. Het betekent ook dat we binnen onze eigen kring werken aan het toerusten van mensen om ook als er geen ondersteuning door een professional voorhanden is, samen kerk te kunnen blijven zijn.